

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 72.276 van 6 maart 1998

A. 68.157/XIII-3

In zake : 1. **ARIMONT** Cyrille,
2. **BONAS** Ilse,
3. **HOLLANDS** Bert,
4. **LAMBERTY** Hans,
5. **MEYER** André,
6. **WALPOT** Georges,
die woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Edgar DUYSER, advocaat,
Aachener Strasse 3
4700 Eupen,

tegen :

de stad Eupen.

Tussenkomen partij :

**de vereniging zonder winstoogmerk
"Tierschutzgesellschaft des König-
reichs Belgien",**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Axel KITTEL, advocaat,
Edelstrasse 13
4700 Eupen.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 21 maart 1996 ingediende
verzoekschrift, waarbij Cyrille ARIMONT, Ilse BONAS,
Bert HOLLANDS, Hans LAMBERTY, André MEYER en
Georges WALPOT de nietigverklaring vorderen van de
beslissing van 2 juni 1995 waarbij het college van

burgemeester en schepenen van de stad Eupen de vereniging zonder winstoogmerk 'Tierschutzgesellschaft Eupen' een bouwvergunning geeft om op een stuk grond te Eupen (Kettenis), Am Busch, kadastraal bekend sectie F nr. 84, een dierenasiel op te richten ;

Gelet op arrest nr. 60.386 van 24 juni 1996, waarbij de verzoeken tot tussenkomst in het kort geding en in de rechtspleging tot nietigverklaring worden ingewilligd en waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag van de heer VERHULST, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 14 januari 1997, waarbij de neerlegging van het verslag en het dossier ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 22 september 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. E. DUYSER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. A. KITTEL, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer VERHULST, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 15 februari 1995 vraagt de "V.o.E. Tierschutzgesellschaft des Königreichs Belgien" een bouwvergunning aan om in Kettenis een dierenasiel op te richten.

Op 6 maart 1995 verstrekt het college van burgemeester en schepenen van Eupen een gunstig advies over die aanvraag.

2. Op 23 mei 1995 brengt de gemachtigde ambtenaar een voorwaardelijk gunstig advies uit dat in het Frans is gesteld.

3. Op 2 juni 1995 verleent het college van burgemeester en schepenen de aangevraagde vergunning; het college verwijst als volgt naar het advies van de gemachtigde ambtenaar :

" GÜNSTIGES GUTACHTEN : (Ref. Nr. 349.870 vom 23. Mai 1995).

Die betreffende Parzelle ist in der landwirtschaftlichen Zone des am 23. Januar 1979 durch Königlichen Erlass genehmigten Sektorenplanes Verviers-Eupen gelegen.

Das Vorhaben entspricht den Bestimmungen des Artikels 185 des Wallonischen Raumordnungs- und Städtebaugesetzes.

Auf Grund des am 6.3.1995 abgegebenen Gutachtens des Bürgermeister- und Schöffenkollegiums;

Auf Grund des Gutachtens der Generaldirektion für Raumordnung und Städtebau;

Auf Grund der Angaben zur vorherigen Ermittlung der Auswirkungen auf die Umwelt;

Auf Grund der bei meiner Dienststelle am 22.3.1995 einregistrierten Pläne,

is das Vorhaben mit dem guten Ausbau der hiesigen Örtlichkeiten zu vereinbaren, vorausgesetzt dass die bestehenden Hecken erhalten werden.

Innerhalb des Jahres nach Fertigstellung des Rohbaues ist die Parzelle, entsprechend dem Ministeriellen Rundschreiben vom 24.4.1985, einzufriedigen".

Voorts merkt hij op "dass eine Betriebsgenehmigung erforderlich ist, falls die Anzahl der gehaltenen grossen Tiere 50 überschreitet".

Deze beslissing is de bestreden handeling;

Overwegende dat de tussenkomende partij betwist dat het beroep ratione temporis ontvankelijk is; dat zij aanvoert dat de verzoekers zonder enige precisering verklaren dat zij het bestaan van de bestreden vergunning via de pers hebben vernomen, terwijl zij moeten aantonen dat zij er niet meer dan zestig dagen vóór het instellen van het beroep kennis van hebben gekregen; dat zij voorts betoogt dat de verzoekers zeker de mogelijkheid hebben gehad om sneller informatie in te winnen, aangezien zij het college van burgemeester en schepenen in een uitvoerige brief hebben laten weten dat zij niet met de bouw van het geplande asiel instemmen;

Overwegende dat de verzoekers hierop antwoorden dat de bestreden vergunning een handeling is die hun niet ter kennis hoefde te worden gebracht, dat zij het bestaan ervan hebben vernomen via de "Grenz-Echo" van 3 februari 1996 en dat van de verzoekers niet kan worden geëist dat zij elke dag naar het gemeentebestuur

gaan om inlichtingen over mogelijke vergunningen in te winnen;

Overwegende dat de bestreden handeling niet bekendgemaakt, noch ter kennis van derden gebracht hoefde te worden; dat degene die de ontvankelijkheid ratione temporis betwist in dit geval moet bewijzen dat de verzoekers meer dan zestig dagen vóór ze hun beroep hebben ingesteld op de hoogte waren van de bestreden handeling; dat dit bewijs in casu niet wordt geleverd; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat de verzoekers een eerste middel ontlenuen aan de schending van artikel 36, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken; dat zij betogen dat de briefwisseling met het bevoegde ministerie van het Waals Gewest in het Frans is gesteld, net zoals het advies van de gemachtigde ambtenaar, terwijl dit advies bestemd is voor het college van burgemeester en schepenen, dus een plaatselijke dienst, zodat dit advies, aangezien het aan een Duitstalige gemeente gericht is, in het Duits gesteld moest zijn; dat de verzoekers daaruit afleiden dat dit stuk krachtens artikel 58 van de voormelde gecoördineerde wetten als niet bestaande moet worden beschouwd, net zoals de bestreden vergunning;

Overwegende dat de tussenkomen de partij opwerpt dat de verzoekers geen belang bij het middel hebben, aangezien het advies van de gemachtigde ambtenaar, zoals ze zelf toegeven, bestemd was voor de stad Eupen, die er geen bezwaar tegen had dat het in het Frans was gesteld;

Overwegende dat een middel dat ontleend wordt aan schending van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken een middel van openbare

orde is dat zo nodig ambtshalve moet worden opgeworpen; dat degene die belang bij het beroep heeft, niet van een persoonlijk belang bij dit middel van openbare orde hoeft te doen blijken; dat vaststaat dat het advies van de gemachtigde ambtenaar in het Frans gesteld is, terwijl het in het Duits gesteld moest zijn omdat het voor een Duitstalige gemeente bestemd is; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat de verzoekers een tweede middel ontleen aan de onnauwkeurige informatie van de gemachtigde ambtenaar; dat zij aanvoeren dat laatstgenoemde in zijn advies uitdrukkelijk verwijst naar artikel 185 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium (WWROSP), dat het project in agrarisch gebied wordt gepland en dat het noch om een bouwwerk voor een openbare dienst, noch om een bouwwerk voor een gemeenschapsvoorziening gaat, maar om een privé-dierenasiel waarvoor een exploitatievergunning moet worden aangevraagd, aangezien het asiel meer dan 50 dieren moet opvangen en op minder dan 300 meter van een woongebied ligt en waarvoor, gelet op de hinder die het asiel veroorzaakt, een hinderenquête had moeten worden gehouden;

Overwegende dat de kritiek volgens de tussenkomende partij betrekking heeft op de opportuniteit en op vragen van burgerrechtelijke aard en aldus buiten de bevoegdheid van de Raad van State valt; dat zij uiteenzet dat de verzoekers, voor zover het middel gebaseerd is op de schending van artikel 185 van het WWROSP, het begrip 'gemeenschapsvoorziening' met het begrip 'openbare dienst' verwarren, dat het project de kenmerken van een gemeenschapsvoorziening heeft en dat de voormelde bepaling dus niet geschonden is;

Overwegende dat de verzoekers in hun toelichtende memorie beklemtonen dat artikel 185 van het WWROSP een afwijkingsbepaling is en dat zulk een bepaling restrictief moet worden opgevat; dat zij de nadelen beschrijven die volgens hen aan het project verbonden zijn en die het project volgens hen onverenigbaar maken met de algemene bestemming en het architectonische karakter van het gebied;

Overwegende dat het middel ontvankelijk is voor zover daarin wordt aangevoerd dat de informatie van de overheid onjuist is en artikel 185 van het WWROSP geschonden is;

Overwegende dat uit het dossier en inzonderheid uit de ingediende plannen blijkt dat de overheid voldoende informatie over de aard en de omvang van het project heeft gekregen;

Overwegende dat artikel 185 van het WWROSP bepaalt :

" Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied";

dat het betwiste gebouw een zuiver privé-initiatief is en dus niet als een bouwwerk voor openbare diensten kan worden beschouwd; dat het WWROSP geen definitie van het begrip 'gemeenschapsvoorziening' bevat; dat een gemeenschapsvoorziening gewoonlijk wordt omschreven als een voorziening ten dienste van de gemeenschap die voor iedereen toegankelijk is, ongeacht of ze door de overheid, een privé-persoon of een private instelling wordt opgericht of geëxploiteerd; dat de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren het dierenasiel omschrijft als een "al

dan niet openbare instelling die beschikt over de gepaste inrichting om onderdak en nodige zorgen te verschaffen aan verloren, achtergelaten of verwaarloosde dieren"; dat artikel 9 van diezelfde wet bepaalt dat "ieder persoon die een zwervend, verloren of achtergelaten dier opvangt, (...) verplicht is dit binnen de vier dagen toe te vertrouwen aan het gemeentebestuur van de plaats waar hij het dier heeft opgevangen of dat van zijn woonplaats" en dat "het gemeentebestuur (...) het dier zonder verwijl en naargelang van het geval (toevertrouwt) aan een dierenasiel of dierentuin" en dat dit gemeentebestuur "(...) een dierenasiel (kan) aanwijzen, waaraan de dieren rechtstreeks kunnen worden toevertrouwd door hen die ze hebben opgevangen"; dat een dierenasiel de mogelijkheid biedt om wettelijke verplichtingen na te komen en als zodanig beschouwd kan worden als een instelling die ten dienste staat van de gemeenschap; dat de vereniging die de bestreden vergunning heeft gekregen geen winstoogmerk nastreeft; dat het betwiste gebouw beschouwd kan worden als een gemeenschapsvoorziening en derhalve in een agrarisch gebied mag worden opgetrokken, op voorwaarde dat het verenigbaar is met de algemene bestemming en het architectonische karakter van dat gebied; dat uit de bestreden handeling niet blijkt dat het college van burgemeester en schepenen die verenigbaarheid heeft onderzocht; dat het advies van de gemachtigde ambtenaar luidt dat "het project verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening voor zover de bestaande heggen worden behouden"; dat uit die laconieke vaststelling niet blijkt dat is onderzocht of het project verenigbaar is met de algemene bestemming van het gebied; dat het middel, tot op die hoogte, gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 2 juni 1995 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Eupen de vereniging zonder winstoogmerk 'Tierschutzgesellschaft Eupen' een bouwvergunning verleent om op een stuk grond gelegen te Eupen (Kettenis), Am Busch, kadastraal bekend sectie F nr. 84, een dierenasiel op te richten.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 27.000 frank, komen ten laste van de stad Eupen ten belope van 24.000 frank en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer van de Raad van State, op zes maart 1900 achtennegentig door :

de HH.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	KREINS,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.